

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

**Przewodniczący SSR Eliza Skotnicka**

**Protokolant** Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 listopada 2015 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa I. S.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę kwoty 9013,25 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki I. S. kwotę 8978,18 zł (osiem tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt osiem złotych 18/100) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 15 maja 2014 roku do dnia zapłaty,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 1651,30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. zwraca stronie pozwanej od Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 9,16 zł tytułem nadpłaconej i niewykorzystanej zaliczki na wydatki związane z wydaniem opinii zdeponowanej pod pozycją 51-1465 055.

Powódka I. S. domagała się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 9.013 złotych i 25 groszy wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 3 marca 2014 roku do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że w dniu 10 stycznia 2014 roku miała miejsce kolizja, w której uszkodzony został pojazd powódki marki B. o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność powódki I. S.. Sprawca przedmiotowego zdarzenia był ubezpieczony w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC w pozwanym Towarzystwie, czego pozwany nie neguje. Powódka zgłosiła niezwłocznie przedmiotową szkodę, strona pozwana na podstawie kosztorysu naprawy sporządzonego w dniu 22 stycznia 2014 roku wypłaciła powódce odszkodowanie za naprawę pojazdu w kwocie 6.099 złotych. Powódka nie zgadzając się z wysokością przyznanego przez pozwanego odszkodowania, aby dochodzić swoich roszczeń oraz wykazać ich zasadność, zleciła wykonanie opinii technicznej niezależnemu rzeczoznawcy magistrzowi inżynierowi M. K., z której wynika, że koszt naprawy uszkodzonego pojazdu w nieautoryzowanym zakładzie blacharsko-lakierniczym wynosi 15.112 złotych i 25 groszy. W związku z powyższym powódka domaga się zapłaty od strony pozwanej różnicy między wypłaconą kwotą 6.000 99 groszy a ustaloną przez prywatnego rzeczoznawcę kwotą kosztów naprawy w wysokości 15.112 złotych i 25 groszy, co stanowi kwotę 9.013 złotych i 25 groszy. Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości na koszt powódki. Strona pozwana zarzuciła, że w związku ze szkodą w pojeździe marki B. o numerze rejestracyjnym (...) z dnia 19 stycznia 2014 roku wypłaciła jego właścicielowi odszkodowanie w wysokości 6.099 złotych, co zostało potwierdzone przez powódkę. Ustalając koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed wypadku strona pozwana dokonała oględzin pojazdu i wykonała kalkulację naprawy pojazdu numer (...). Za niezbędne koszty naprawy należy uznać takie koszty, które zostały poniesione w wyniku przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu jego technicznej używalności istniejącej przed wyrządzeniem

szkody przy zastosowaniu technologicznej metody odpowiadającej rodzajowi uszkodzeń pojazdu mechanicznego. Zdaniem poszkodowanego z uwagi na stan pojazdu, jego wiek i zakres wyeksploatowania wypłacone dotychczas odszkodowanie jest wystarczające i brak jest podstaw do uwzględnienia dalszych roszczeń powódki, jednocześnie strona pozwana wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu mechaniki samochodowej i wyceny pojazdów samochodowych. Sąd ustalił następujący stan faktyczny. Pomiędzy stronami nie było sporu zarówno, co do odpowiedzialności strony pozwanej za skutki zdarzenia zaistniałego w dniu 10 stycznia 2014 roku w wyniku którego w kolizji komunikacyjnej uszkodzony został pojazd powódki marki B. o numerze rejestracyjnym (...), bezspornym był również zakres uszkodzeń w tym pojeździe. W toku postępowania likwidacyjnego została wykonana kalkulacja naprawy, w której ustalono koszt naprawy na kwotę 6.099 złotych przyjmując między innymi stawkę roboczogodziny w wysokości 70 złotych, dowód: kalkulacja naprawy numer (...) karta 7 do 10 akt. Powódka I. S. zleciła wykonanie kalkulacji naprawy magistrowi inżynierowi M. K., który ustalił, że koszt naprawy pojazdu powódki wynosi 15.112 złotych i 25 groszy przy założeniu roboczogodziny 100 złotych, stosowanej w zakładach naprawczych działających na terenie miejsca zamieszkania powódki, dowód: kalkulacja naprawy wykonana przez M. K. karta 11 do 14 akt. Pismem z dnia 3 marca 2014 roku strona pozwana odpowiadając na pismo powódki z dnia 7 lutego 2014 roku podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w kwestii wysokości przyznanego odszkodowania, a ponadto poinformowała, że jeżeli powódka zdecyduje się na naprawę samochodu, a przewidywane koszty naprawy będą wyższe od wypłaconego odszkodowania, to przed przystąpieniem do naprawy strona pozwana prosi o przedstawienie kosztorysu naprawy w celu jego uzgodnienia, co zapewni sprawną likwidację szkody, a załączony kosztorys (...) zweryfikuje po uzyskaniu informacji, który zakład naprawczy będzie wykonywał naprawę, dowód: pismo strony pozwanej skierowane do powódki w dniu 3 marca 2014 roku karta 15. Pismem z dnia 12 maja 2014 roku doręczonym stronie pozwanej w dniu 15 maja 2014 roku powódka wezwała stronę pozwaną do zapłaty kwoty 9.013 złotych i 25 groszy wyjaśniając, że dochodzona kwota stanowi różnicę pomiędzy wypłaconym dotychczas odszkodowaniem, a wysokością kosztów naprawy ustaloną przez rzeczoznawcę M. K., dowód: karta 16, dowód: pismo strony powodowej z dnia 12 maja 2014 roku karta 16 do 18 akt wraz z potwierdzeniem jego odbioru przez stronę pozwaną. Strona pozwana pismem z dnia 6 marca 2014 roku podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko wskazując, że kalkulacja naprawy na kwotę 15.112 złotych i 25 groszy, która została zweryfikowana do kwoty 9.134 złote wskazała jednak, że kwota ta może zostać wypłacona poszkodowanej po przedstawieniu faktur za naprawę oraz faktur źródłowych na zastosowane części z logo producenta, dowód: pismo strony pozwanej z dnia 19, z dnia 3 czerwca 2014 roku karta 19 akt. Pojazd powódki marki B. (...) numer rejestracyjny (...) może być naprawiony przy użyciu części oznaczonych symbolem (...) o jakości nieodbiegającej od jakości części oryginalnych, oryginalnych, dobrze, na podstawie wycen w systemie A. koszt naprawy samochodu marki B. (...) numer rejestracyjny (...) w technologii przewidzianej przez producenta samochodu z użyciem części oryginalnych przez zalecanych i śred..., przez zalecanych przez producenta i średniej stawki roboczogodziny mającej zastosowanie w miejscu zamieszkania powódki wynosi 15.220,18 złotych brutto. Na podstawie wyceny w systemie A. wykonanej w dniu 10 sierpnia 2015 roku koszt naprawy samochodu marki B. (...) numer rejestracyjny (...) w technologii przewidzianej przez producenta samochodu z użyciem części oryginalnych przez niego zalecanych oraz części alternatywnych o jakości (...) dostępnych w sieci handlowej przedsiębiorstw zajmujących się sprzedażą części zamiennych i średniej stawki roboczogodziny mającej zastosowanie w miejscu zamieszkania powódki wyniósł 15.077,18 złotych brutto. Naprawa pojazdu powódki z zastosowaniem części oryginalnych oraz wybranych w jakości (...) uwzględnionych w kalkulacjach umożliwi przywrócenie pojazdu do zakładanych przez producenta warunków techniczno-eksploatacyjnych oraz przywróci samochodowi właściwe walory estetyczne. Występujące w obrocie handlowym części o oznaczeniu jakościowym (...) nie zapewniają w pełni walorów jakościowych oraz nie przywrócą w pełni walorów estetycznych. Zainstalowanie w pojeździe części zamiennych produkowanych przez podmiot inny niż uznany przez producenta danej marki łączy się z ryzykiem i problemami przy dalszej pracy pojazdu, możliwego zmniejszenia jego wartości rynkowej, czy też problemami przy montażu takich części. Specjaliści zwracają uwagę, że części alternatywne produkowane są zazwyczaj z materiałów niższej jakości oraz przy zastosowaniu innych, niż producenckie, technologii. Szybciej ulegają one korozji i cechują się mniejszą trwałością. Wartość pojazdu marki B. (...) numer rejestracyjny (...) przed szkodą została określona na kwotę 16.700 złotych, wartość samochodu B. (...) numer rejestracyjny (...) po szkodzie uwzględniając zakres szkody ustalono na kwotę 7.200 złotych. Koszt naprawy samochodu w warunkach warsztatu autoryzowanego stanowi (...) procent wartości pojazdu, koszt naprawy samochodu w warunkach warsztatu rzemieślniczego z uwzględnieniem średniej stawki roboczogodziny

100 złotych i części oryginalnych wynosi 15.220 złotych i 18 groszy, co stanowi 91 procent wartości rynkowej pojazdu. Koszt naprawy samochodu w warunkach warsztatu rzemieślniczego z uwzględnieniem średniej stawki roboczogodziny 100 złotych i części oryginalnych oraz alternatywnych wynosi 15.077 złotych, co stanowi (...) procent wartości rynkowej pojazdu, dowód: opinia biegłego z zakresu techniki pojazdów samochodowych oraz kalkulacji warsztatowej analizy rachunków i kosztorysów oraz wycen magistra inżyniera T. G. (1) karta 46 do 59 akt, do 87 akt. W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje. Powództwo podlegało uwzględnieniu w zasadniczej części. Spór między stronami dotyczył wyłącznie wysokości szkody poniesionej przez powódkę. Jednocześnie należy zauważyć, że żadna ze stron nie kwestionowała sposobu ustalenia szkody w pojeździe, w szczególności faktu, że była to szkoda częściowa, a nie całkowita. Podkreślić również należy, że strona pozwana w piśmie z dnia 14 września 2015 rok odnosząc się do wydanej w sprawie opinii biegłego wskazała, że przyjmując sporządzone przez biegłego warianty wyceny szkody należy uwzględnić, że łączna kwota odszkodowania, która należy się powódcie powinna odpowiadać kosztom naprawy ustalonym na kwotę 15.077 złotych i 18 groszy. Zgodnie z art. 822 paragraf 1 Kodeksu cywilnego powstanie obowiązku zapłaty przez zakład ubezpieczeń odszkodowania z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakłada powstanie odpowiedzialności ubezpieczonego, czyli samego ubezpieczającego, lub osoby, na której rzecz ubezpieczający zawarł umowę ubezpieczenia za szkody wyrządzone osobom trzecim. Zobowiązanie do zapłaty odszkodowania z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ma, więc ze swojej istoty charakter akcesoryjny tylko wtedy, gdy ubezpieczony stanie się zgodnie z przepisami prawa cywilnego odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną osobie trzeciej dochodzi do powstania odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń wobec tej osoby z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Zakres odpowiedzialności ubezpieczonego wobec osoby trzeciej wyznacza, co do zasady zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń z tytułu odpowiedzialności cywilnej. Akcesoryjny wynikający z art. 822 paragraf 1 Kodeksu cywilnego charakter zobowiązania ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej potwierdzają w odniesieniu do obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przepisy art. 23, 34, 35 i 36 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych Dz. U. nr 124, poz. 1152 ze zmianami, dalej w skrócie nazywany ustawą o ubezpieczeniach obowiązkowych. W myśl tych przepisów na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, do której zawarcia obowiązany jest posiadacz bezpośrednio eksploatujący pojazd zakład ubezpieczeń jest zobowiązany w granicach ustalonej sumy gwarancyjnej do zapłaty odszkodowania za szkodę na osobie, lub mieniu wyrządzoną w związku z ruchem pojazdu objętą odpowiedzialnością posiadacza, to jest art. 436 paragraf 1 zdanie 1, lub 436 paragraf 1 zdanie 2 Kodeksu cywilnego. Odpowiedzialność za szkody wyrządzone ruchem wszelkich pojazdów mechanicznych oparta została na zasadzie ryzyka art. 436 kc w związku z art. 435 kc. W tak ukształtowanej odpowiedzialności posiadacza pojazdu mechanicznego przesłanki stanowią powstanie szkody w mieniu, powstanie szkody przez ruch mechanicznego środka komunikacji, oraz związek przyczynowy między szkodą, a ruchem pojazdu. Zważywszy na brak sporu, co do zasady odpowiedzialności strony pozwanej przedmiotem postępowania było przede wszystkim ustalenie wysokości szkody, a z uwagi na stanowiska stron postępowania szkoda w niniejszym procesie rozumiana była, jako koszty uzasadnionej naprawy pojazdu pozwalającej na przywrócenie jego stanu technicznego sprzed kolizji. Ustalenie tych okoliczności wymagało wiedzy specjalnej, co obligowało Sąd na mocy art. 278 paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego do dopuszczenia i przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej, oraz wyceny pojazdów, oraz weryfikacji kosztorysu inżyniera T. G. (2). Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności obszerna, wyczerpująca opinia biegłego, która w sposób rzetelny wariantowo wykazała, jakie były rzeczywiste koszty naprawy pojazdu w szczególności, czy możliwe było zastosowanie części alternatywnych. A jeżeli tak, to o jakiej jakości by przywrócić stan pojazdu do zakładanych przez producenta warunków techniczno eksploatacyjnych. Biegły szczegółowo odniósł się do wskazywanych przez stronę pozwaną okoliczności. Należy jednocześnie podkreślić, że opinia biegłego nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Jednocześnie biegły wyliczając koszt naprawy pojazdu w trzech wariantach odpowiadając na pytania Sądu, co do możliwości zastosowania części alternatywnych wskazał, że naprawa pojazdu z zastosowaniem części uwzględnionych we wszystkich sporządzonych kalkulacjach umożliwi przywrócenie pojazdu do zakładanych przez producenta warunków techniczno eksploatacyjnych, oraz przywróci samochodowi właściwości, właściwe walory estetyczne. Biegły przyjął przy tym, że koszt naprawy samochodu powódki z zastosowaniem części oryginalnych wynosi 15.220 złotych i 18 groszy. Natomiast z zastosowaniem części oryginalnych, oraz alternatywnych o jakości (...) wynosi 15.077

złotych. Zważywszy na to, że zgodnie z oceną biegłego zastosowanie części alternatywnych o jakości (...) gwarantuje przywrócenie samochodowi właściwych walorów techniczno eksploatacyjnych, oraz estetycznych Sąd przyjął, że koszt naprawy pojazdu powódki powinien być ustalony na poziomie tejże kwoty, to jest kwoty 15.077 złotych. Kwota ta przyjmuje między innymi zastosowanie średniej stawki roboczogodziny 100 złotych w warsztatach rzemieślniczych działających w miejscu zamieszkania powódki, oraz części oryginalnych i alternatywnych. Mając na uwadze, że strona pozwana wypłaciła powódce w toku postępowania likwidacyjnego odszkodowanie w wysokości 6.099 złotych. Różnica między ustaloną przez biegłego kwotą odszkodowania 15.077 złotych, a wypłaconą dotychczas kwotą wynosi 8.978 złotych i 18 groszy. I taka też kwota została ostatecznie zasądzona na rzecz powódki. Dalej idące powództwo, co do nieznacznej kwoty zostało oddalone. Jednocześnie orzekając o odsetkach ustawowych należnych od zasądzonego świadczenia Sąd miał na uwadze przede wszystkim treść art. 481 Kodeksu cywilnego, w związku z art. 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, a także treść art. 455 Kodeksu cywilnego. W tym miejscu należy zauważyć, że zgodnie z art. 14 ustęp 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych ubezpieczyciel zobowiązany jest wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia zawiadomienia od szkodzie. Jednocześnie należy podkreślić, że strona pozwana wypłaciła powódce odszkodowanie ustalając jego wysokość w postępowaniu likwidacyjnym. Dlatego też do dalszych roszczeń, które wynikają z ustaleń poczynionych przez powódkę w postępowaniu przed sądownym na podstawie prywatnej opinii rzeczoznawcy należy przyjąć, że w tym zakresie wymagalność roszczenia odszkodowawczego powódki wyznacza treść art. 455 Kodeksu cywilnego, a zatem należne odsetki mogą być zasądzone dopiero od dnia wezwania strony pozwanej do zapłaty dalszego odszkodowania. W tym miejscu należy zauważyć, że powódka przedłożyła do akt pismo wzywające do zapłaty kwoty 9.013 złotych i 25 groszy z dnia 12 maja 2015 roku, wraz z potwierdzeniem jego odbioru przez stronę pozwaną w dniu 15 maja 2014 roku. Z tego też względu, zdaniem Sądu dopiero od daty doręczenia tego pisma stronie pozwanej należą się powódce odsetki ustawowe od zasądzonego odszkodowania. Data wcześniejsza wskazana w pozwie, to jest 3 marca 2014 roku jest niezasadna z uwagi na to, że powódka nie wskazała, kiedy faktycznie wezwała stronę pozwaną do zapłaty dalszego odszkodowania. Należy bowiem zauważyć, że pismo strony pozwanej z dnia 3 marca 2014 roku odwołuje się do pisma powódki z dnia 7 lutego 2014 roku. Jednakże brak jest danych, co do tego, jaka była treść tego pisma i czy to pismo zawierało faktycznie zgłoszenie dalszej kwoty odszkodowania i jej sprecyzowania. Z tego też względu Sąd nie podzielił żądania zasądzenia odsetek od dnia 3 marca 2014 roku przyjmując, że powódka zgodnie z zasadami art. 6 kc i 232 Kodeksu postępowania cywilnego wykazała, że wezwanie do zapłaty zostało doręczone stronie pozwanej dopiero w dniu 15 maja 2014 roku. Mając to wszystko na uwadze Sąd zasądził na rzecz powódki kwotę odszkodowania w kwocie 8.978 złotych i 18 groszy, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 maja 2014 roku, a dalej idące powództwo podlegało oddaleniu. O kosztach orzeczono zgodnie z dyspozycją art. 100 Kodeksu postępowania cywilnego i przyjęto, że powódka wygrała proces w 99,6 procenta. Z tego też względu ustalono, że stosunkowe rozdzielanie kosztów przedstawia się następująco. Koszty procesu w niniejszym postępowaniu poniesione przez obie strony postępowania wyniosły łącznie 4.175 złotych i 84 grosze. Dokonując stosunkowego rozdzielania tych kosztów stronę pozwaną obciążała kwota 4.159 złotych i 14 groszy, a pozwaną kwota 16 złotych i 70 groszy. Mając to na uwadze zasądzono od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.651 złotych i 30 groszy. Podczas gdy faktycznie poniosła ona koszty procesu w łącznej kwocie 1.668 złotych, zatem należną kwotę pomniejszono o kwotę 16 złotych i 70 groszy. Jednocześnie Sąd zwrócił stronie pozwanej od Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w kwotę 9 złotych 16 groszy tytułem nadpłaconej i niewykorzystanej zaliczki zdeponowanej w Sądzie Rejonowym w Kłodzku.